

VILNIAUS UNIVERSITETAS

Lietuvos Respublikos sveikatos
apsaugos ministerijai

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ODONTOLOGIJOS PRAKTIKOS IR BURNOS PRIEŽIŪROS PRAKTIKOS ĮSTATYMO NR. I-L246 1, 2, 11 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-3096(3) IR LIETUVOS RESPUBLIKOS PACIENTŲ TEISIŲ IR ŽALOS SVEIKATAI ATLYGINIMO ĮSTATYMO NR. I-L562 2 IR 24 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-3097(2)“ PROJEKTO

Vilniaus universitetas įvertino pakartotinai darbo tvarka pateiktą derinti pakoreguotą Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos odontologijos praktikos ir burnos priežiūros praktikos įstatymo Nr. I-L246 1, 2, 11 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIVP-3096(3) ir Lietuvos Respublikos pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatymo Nr. I-L562 2 ir 24 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIVP-3097(2)“ projektą (toliau – Nutarimo projektas) ir teikia šias pastabas.

1. Pirmiausia, atkreipėme dėmesį, kad Nutarimo projekto 1.3 papunktis pakoreguotas taip, kad jame siūloma jau ne tik, kad atsisakyti Lietuvos Respublikos odontologijos praktikos ir burnos priežiūros praktikos įstatymo (toliau – OPĮ) 2 straipsnio 18 dalies (sąvokos „odontologijos studijos“ apibrėžimas) keitimo, bet ir apskritai šią 2 straipsnio dalį pripažinti netekusia galios. Šiam siūlymui vienareikšmiškai nepritariame.

Pirmiausia, naujai įtrauktu Nutarimo projekto 1.3 papunkčio siūlymu keičiamos nuostatos, kurios nėra susiję su OPĮ projekto tikslais, t. y. būtinybe įtvirtinti studentų dalyvavimą asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikime jų praktinio mokymo metu.

Antra, Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298 „Dėl Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų patvirtinimo“, 11 punkte įtvirtinta, kad „<...> Viename įstatyme apibrėžta sąvoka neturi būti apibrėžiama kituose įstatymuose, nebent specialiajame įstatyme pateikta sąvokos apibrėžtis yra būdinga tik tam tikrai santykių sričiai. Įstatymų įgyvendinamuosiuose teisės aktuose neturi būti apibrėžiamos įstatymuose vartojamos ar jau apibrėžtos sąvokos, tačiau gali būti apibrėžiamos tik tame įgyvendinamajame teisės akte vartojamos sąvokos. <...>“.

Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo (toliau – MSĮ) 1 straipsnio 4 punkte įtvirtinta, kad MSĮ nustato aukštojo mokslo kvalifikacijų suteikimą ir pripažinimą. Tuo tarpu OPĮ 1 straipsnio 2 dalies 1 punkte taip pat įtvirtinta, kad ir OPĮ nustato „odontologo ir burnos priežiūros specialisto kvalifikacinio laipsnio ir profesinės kvalifikacijos įgijimo sąlygas“. Atsižvelgiant į tai, OPĮ šiuo atveju laikytinas specialiuoju įstatymu ir jame įtvirtinamas naujas, tačiau, kaip kad ir pažymėjo pati Sveikatos apsaugos ministerija, kitiems teisės aktams neprieštaraujantis sąvokos „odontologijos studijos“ apibrėžimas.

Trečia, atkreiptinas dėmesys į tai, kad pvz., ir Lietuvos Respublikos medicinos praktikos įstatymo 2 straipsnio 14 dalyje yra įtvirtintas sąvokos „medicinos studijos“ apibrėžimas

(„**Medicinos studijos** – ne trumpesnės kaip šešerių metų Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatyme nustatytos vientisųjų studijų programos apimties vientisosios universitetinės medicinos krypties studijos, kurias baigus išduodamas aukštojo mokslo diplomas, kuriuo patvirtinama, kad baigtos medicinos krypties vientisosios studijos, įgytas sveikatos mokslų magistro kvalifikacinis laipsnis ir suteikta medicinos gydytojo profesinė kvalifikacija arba medicinos studijų krypties lygiavertė aukštojo mokslo kvalifikacija.“), kas, manytina, taip pat neprieštarauja teisės aktų rengimą reglamentuojantiems aktams.

Atsižvelgiant į tai bei sistemiškai vertinant galiojantį teisinį reglamentavimą, siūlome Nutarimo projekte atsisakyti siūlymo OPĮ 2 straipsnio 18 dalį pripažinti netekusia galios.

2. Nutarimo projekto 1.7 papunktis pakoreguotas („<...> Taip pat OPĮ projektas papildytinas OPĮ 13 straipsnio keitimu, kuriuo būtų numatyta, jog profesinės kompetencijos vertinimo komisijai priėmus sprendimą, kad odontologas ar burnos priežiūros specialistas padarė odontologijos ar burnos priežiūros praktikos klaidą arba šiurkščią klaidą ir tai yra netinkama burnos priežiūros arba odontologijos studijų krypties studijų programos studento priežiūra, tačiau odontologo ar burnos priežiūros specialisto kompetencijos trūkumai nebuvo nustatyti, ši komisija kreipiasi į asmens sveikatos priežiūros įstaigos, kurioje buvo teikiamos odontologijos ar burnos priežiūros paslaugos, kurių metu padaryta praktikos klaida arba šiurkšti praktikos klaida, vadovą dėl odontologo ar burnos priežiūros specialisto galimo darbo pareigų pažeidimo tyrimo inicijavimo.“), tačiau visiškai nebuvo atsižvelgta į Vilniaus universiteto teiktas pastabas dėl to, kad šis Nutarimo projektu siūlomas reguliavimas yra visiškai perteklinis, atsižvelgiant į galiojančias Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau – Darbo kodeksas) nuostatas. Vilniaus universiteto nuomonė dėl siūlomo teisinio reguliavimo lieka tokia pati, kokia buvo išdėstyta 2024-06-05 rašte Nr. SR-715.

Galime tik dar kartą pakartoti, kad asmens sveikatos priežiūros įstaiga, kaip darbdavys, vadovaudamasi Darbo kodekso 58 straipsnio nuostatomis, savarankiškai ir be subjektų iš išorės įtakos turi teisę pats inicijuoti visas su galimais darbo pareigų pažeidimais susijusias procedūras ir teisės aktais nėra būtina papildomai reglamentuoti, kaip ir iš kur gaunama informacija apie poreikį inicijuoti. Palikus siūlymą Nutarimo projekte, odontologai ar burnos priežiūros specialistai, prižiūrintys studentus, galimų darbo pareigų pažeidimų kontekste atsidurs darbdavio padidinto dėmesio centre lyginant savo kolegomis, kurie nebus atsakingi už studentų priežiūrą.